

olaylar yorumlar

EMO KOORDİNASYON KURULU TOPLANDI

Kurul, bir basın toplantısı yaparak enerji tasarrufu önlemlerine ilişkin görüşlerini açıkladı

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Merkez ve Şube Yönetim Kurullarından oluşan EMO Koordinasyon Kurulu, 8 Ekim 1977 günü toplandı. 2 gün süren çalışmalarda Odanın ve üyelerin sorunlarıyla ilgili çeşitli konular görüşüldü. 9 Ekim'de bir basın toplantısı da düzenleyen Kurul, enerji tasarrufu konusunda iktidarcaya getirilmek istenen önlemlere ilişkin eleştirilerini kamuoyuna açıkladı. Basın toplantısında aşağıdaki görüşlere yer verildi:

"Bugün ülkemizdeki elektrik enerjisi yetersizliğinin doruk noktasına vardığı, içinden çıkılmaz duruma geldiği kamuoyunca bilinmekte ve yakından izlenmektedir. 2.MC'nin başı Sn.Dfemirel yerine getiremediği ve getiremeyeceği vaatlerle kamuoyunu yanıltma çabasını sürdürürken ilgili Bakanlık da sorunu etkisiz önlemlerle çözmeye çalışmaktadır. Bu nedenle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında "Elektrik Enerjisi ve Akaryakıt Tasarrufu Milli Komitesi" kurulmuş, geçen hafta içinde de ilk çalışma ürünleri kamuoyuna açıklanmıştır. Komitenin önerdiği önlemlerle, Bakan Sn.Kâmran İnan'ın önerilerinin aynı paralelde olduğu, gene bu hafta içinde yayımlanan bir TV programında açıkça görülmüştür.

Önerilerden anlaşıldığına göre Enerji Bakanı İnan ve Milli Komitesi, elektrik enerjisi sorununun çözümünü genel olarak meskenlerden sağlanacak tasarrufa bağlamışlardır. Önerilerin uygulanması durumunda,

- Mesken ve ticarethanelerdeki aydınlatma azaltılacak,
- Televizyon yayın saatleri kısaltılacak,
- Elektrikli ısıtma araçları kullanılmayacaktır.

Meskenlerdeki ısınmadan sağlanacak elektrik enerjisi tasarrufunu ciddiye almak mümkün değildir. Bugün için belirli bir kesimin dışında evlerdeki aydınlatmanın çok yetersiz olduğu bilinen bir gerçektir. Bunu daha da azaltmanın gerek sağlık, gerekse sosyal yaşam yönünden olumsuz etkilerinin olacağı açıktır. TV yayın saatlerinin kısılması dar gelirli kesimin "tek ve zorunlu eğlence kaynağı" nı da ortadan kaldırmaktadır. Bu önerilerle evlerde okunmayacak, TV seyredilmeyecek, tasarrufa katkı sağlanacaktır. Bu tasarruf da elektrik enerjisi olanağı sağlanan, halkımızın % 50'sinden istenmektedir. İstenmekten öteye, zorunlu hale getirilmektedir. Çünkü meskenler için çıkarılacak kademeli bir enerji tarifi ile tüketim denetim altına alınmaktadır. Bir ölçüde elektrik enerjisi kullanma olanağı sağlanan halkımızın elinden bu

olanak da alınmaktadır. Bu da göstermektedir ki, MC iktidarlari ülkeyi kalkındırmak şöyle dursun, geriye götürmektedir.

Öneriler arasında ileri saat rejiminin devamı, çalışma saatlerinin kaydırılması gibi noktalar da yer almaktadır. Bunlardan ileri saat rejimini, enerji kullanımının yoğun olduğu kış mevsiminde uygulamanın bir yararı yoktur. Çalışma saatlerinin kaydırılması da yalnızca günlük tüketim eğrisini değiştirecek, genelde bir tasarruf sağlamayacaktır. Bir örnekle açıklayalım: Günde 66 milyon kilovatsaatlik enerji tüketimi gereksinimi varken, 60 milyon kilovatsaatlik üretimi günün 24 saatine düzenli bir şekilde dağıtmanın, 6 milyonluk açığı kapatma yönünde bir yararı olmayacaktır.

Komitenin tek yararlı önerisi, reklam ve vitrin aydınlatmalarının azaltılması önerisidir.

Milli Komitenin enerji yetersizliği konusuna çözüm olarak önerdiği tasarruf ilkeleri halkın omuzlarına yeni yükler getirmektedir. Bugüne kadar olan enerji kısıtlamasının da nasıl yürütüldüğünü burada açıklamakta yarar görüyoruz. Elektrik enerjisi kısıtlaması "kesinti" ve "kısıntı" diye iki grup halinde uygulanmaktadır. Kesinti,

belediye tüketicilerine yani (yaklaşık olarak) meskenlere uygulanmaktadır. Bu uygulamada enerji 3-4 saat tamamen kesilmektedir. Kısıntı ise sanayi tüketicilerine uygulanmaktadır. Bu uygulamada ise enerji kesilmeyip, her tesisten, çektikleri enerjiyi Z 30 oranında azaltması istenmektedir. Ve bu şekilde sağlanan tasarruf (verilemeyen enerji) ayda 100-120 milyon kilovatsaat kadardır. Ancak bu 120 milyon kilovatsaat 'm % 40'ı toplam tüketimdeki yeri % 18,5 olarak hesaplanan meskenlere ait, kalan % 60'ı da toplam tüketimdeki yeri % 74 olan sanayi tüketicilerine aittir. Buradan açıkça anlaşılacağı üzere, toplam elektrik tüketiminin "küçük bir bölümünü tüketen meskenlere tasarruf adı altında yapılan kesinti ve kısıntının yarıya yakın bir bölümü zaten zorunlu olarak uygulanmaktadır.

Tasarruf deyince ülkemizde özellikle halkın tükettiği enerjiyi kısıtlamak akla gelmektedir. Bu ise diğer alanlarda olduğu gibi, yani zamlar, devalüasyon ve benzeri ekonomik konularda da olduğu gibi halkın yaşamını kısıtlamak, müdahale etmek demektir. Öte yandan kişi başına düşen tüketimin çok düşük ve az yaygın olduğu ülkemizde halk, adeta,

sorumsuzca elektrik tüketiyor-rauş gibi gösterilmek istenmektedir. Tasarruf ancak, ekonominin her sektöründe ve günlük yaşamda ihtiyaçlar için daha az enerji tüketerek sağlanabilir. Bu da teknolojik gelişmelere bağlıdır ve sanayi sektörünü hedef alır. İktidarların artık hiçbir şey yapamaz hale geldiğini gösteren bugünkü durum, geri kapitalizmin çıkmasından başka birşey değildir ve bu yapının hiçbir soruna çözüm getiremeyeceğini bir kez daha kanıtlamaktadır."

POLONYA GEZİSİ YAPILDI

Odamız ile Polonya Elektrisyenler Birliği (SEP) arasında yapılan ikilî çalışmalar çerçevesinde, Odamız üyelerinden oluşan bir grup 4-20 Eylül tarihleri arasında Polonya'yı ziyaret etti. SEP tarafından düzenlenen üyelerimiz 16 gün boyunca özellikle Varşova ve Golün kentlerini tanıma olanağını buldular.

Polonya'nın İkinci Dünya Savaşı öncesi ile savaş sırası ve sonrasına ilişkin belgesel film gösterisi, şehir turları, müzik, tiyatro, opera gibi sanat olayları ile değerlendirilen Varşova günlerinin dışında, göl kenarında bir tatil sitesi olan Golun'da da 10 gün geçirildi. Bu süre içinde Bytow, Gdynia, Sopot, Gdansk ve Malbork'a günlük geziler düzenlendi. Bytow'daki hidrolik santral gezildi ve o bölgedeki elektrik mühendisleri tarafından üyelerimize bir tanışma yemeği verildi. Nazilerin işgal dönemini yansıtan savaş kalıntılarının, toplama kamplarının yanı sıra, üyelerimiz gezi boyunca günümüz Polonya'sının sosyal ve ekonomik gelişmesine de tanık oldular. Geziden çok olumlu izlenimlerle dönen EMO üyeleri, bu tür ilişkilerin sürmesi dileğinde bulundular.

VIIj. TEKNİK KONGRE 14-15-16 ARALIKTA YAPILACAK

Odamızın bu yıl düzenlediği VIII. Teknik Kongre'de "elektrik enerjisi" konusu işlenecektir. 14-15-16 Aralık 1977 günleri Makina Mühendisleri Odası toplantı salonunda yapılacak olan Teknik Kongre'de genel çizgileri ile aşağıdaki konular yer almaktadır:

- Elektrik Enerjisi Üretiminde Kullanılan Birincil Kaynaklar.
- Ülkemizde Elektrik Enerjisi üretimi, Tüketimi ve Uluslararası Enerji Alışverişi.

- Elektrik Sektöründe Örgütlenme ve Yasal Sorunlar.
- Elektrik Enerjisi Politikası.

Teknik Kongrede bildirilerin tartışılmasının yanı sıra panel ve açık oturumların da düzenlenmesi kararlaştırılmıştır. Bu konularda uzman kişi ve kuruluşlarla ilişkiler kurulmakta ve Elektrik Enerjisi Kongresinin en iyi bir biçimde oluşturulması için çalışmalar sürdürülmektedir.

10. DÜNYA ENERJİ KONFERANSI YAPILDI

10.Dünya Enerji Konferansı 19-23 Eylül 1977 tarihleri arasında İstanbul'da, Atatürk Kültür Merkezinde toplandı.

Konferansa 60'a yakın ülkeden 4000 kadar delege katıldı. Ana teması: "Enerji Kaynaklarının Rasyonel Kullanımı" olan konferansa sunulan 142 bildiri, konularına göre 4 ayrı bölümde toplanmıştı.

- 1) Klasik Enerji Kaynaklarının Kullanımı.
- 2) Enerji Kullanımında Tasarrufu
- 3) Birincil Enerjinin Dönüştürülmesi.
- 4) Klasik Olmayan Enerji Kaynakları.

Bunların dışında, "yuvarlak masa toplantısı" adı altında yedi tane panel düzenlendi. Konuları önceden saptanmış olan bu panellerden biri de "Türkiye Enerji Modeli" adlı, Doç.Dr.İbrahim Kavrak tarafından yönetilen bir grubun yaptığı çalışmayı ele alıyordu.

Konferans süresince bir de gazete çıkartıldı. "10.Dünya Enerji Konferansı" adlı gazetenin İngilizce, Fransızca ve Türkçe olmak üzere üç dilde hazırlanması, Odamız Yönetim ve Yayın Kurullarından oluşan, 10.Dünya Enerji Konferansı Basın Komitesi'nin denetiminde gerçekleştirildi.

Konferans çalışmalarına geniş bir kadroyla katılan Odamız, "Türkiye'nin Enerji Modeli" konulu toplantıyı da dikkatle izledi. Üyelerimiz modelin çeşitli yönlerini eleştirdiler. Bunun dışında iç ve dış basın ile TRT'ye, teknik oturumlar ve panellere ait haberlerin hazırlanmasını Basın Komitesi ve Oda delegeleri ortaklaşa gerçekleştirdiler.

Bu arada 21 Eylül'de yapılan "Dünya Enerji Konferansı" adlı radyo programına Oda Başkanı Aybars Ungan ile Yayın Kurulundan Kemal İnan katıldılar. Ayrıca

22 Eylül 1977 gecesi TV'de yayınlanan Enerji Sorunu adlı açık oturumda Dünya Enerji Konferansı Türk Milli Komitesi Başkanı A.Galip Mutdoğan ile Odamızdan Kemal İnan ve Nusret Alperöz katıldılar.

23 Eylül'de yapılan Yürütme Kurulu toplantısında Konferans Şeref Başkanlığına, Dünya Enerji Konferansı Türk Milli Komitesi Başkanı A.Galip Mutdoğan seçildi. 11.Dünya Enerji

Konferansı, 1980 yılında Hamburg'da düzenlenecek.

Bu arada Dünya Enerji Konferansı nedeniyle düzenlenen EMO "Enerji Sergisi" de 16-26 Eylül tarihleri arasında İstanbul Spor ve Sergi Sarayında delegeler ve halk tarafından gezildi.

10.Dünya Enerji Konferansına ait geniş haber, bilgi ve yorumları Dergimizin Kasım sayısında bulacaksınız.

DANIŞTAY, TSE 1976 GENEL KURULUNU İPTAL ETTİ

Türk Standartları Enstitüsü'nün (TSE) 31 Mayıs 1976'da yapılan Genel Kurulu, Genel Kurulda temsil edilen Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB) açtığı iptal davası sonucu, Danıştay 12.Dairesinin 1977/1567 sayılı kararıyla iptal edilmiştir.

Danıştay'ın iptal kararında, konuyla ilgili olarak;

- 1- TSE Genel Kuruluna katılacak temsilcilerin,
 - a) Üniversitelerin ilgili bölümleri ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden,
 - b) Ticaret, Sanayi, İmar-tskan ve Standartla ilgili Bakanlıklar ve bu Bakanlıklara bağlı kuruluşlardan,
 - c) Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği ile TSE gelirlerine katılan Oda ve borsalar, standartla ilgili bankalar ve özel kuruluşlardan gelen üyelere oluşacağı ve bir gruptaki temsilci sayısının diğer iki gruptaki temsilci sayısının toplamını geçmeyeceğinin yasal bir hüküm olduğu belirtilmektedir. Kararda, bu yasal zorunluluğa rağmen, Genel Kurulda bu usule uyulmadığı anlatılmakta ve üçüncü gruptaki temsilcilerin sayısının diğer iki gruptakilerin toplamını aştığı için "Genel Kurulun teşekkülünün yasa

hükmüne açıkça aykırı olduğu" vurgulanmaktadır.

2- TSE Organlar Yönetmeliğine göre, Genel Kurula çağrılması Yönetim Kurulunca kararlaştırılan üyelerin Genel Kurulun tasvibine sunulacakları ve ancak bir sonraki Genel Kurula katılabileceklerinin öngörülmesine rağmen, TSE 1976 Genel Kurulunda bu ilkeye uyulmadığı, Genel Kurula ilk defa iştirak eden 12 üyenin, toplantıya usulsüz olarak katıldıkları açıkça ortadadır" denilmektedir.

3- Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu üyesi olduğu halde Genel Kurula Gaziantep Ticaret Borsası temsilcisi olarak katılan ve halen TSE Yönetim Kurulu Başkanı olan Sadi Pehlivanoğlu'na ilişkin olarak;

"Adı geçen şahıs ise Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu üyesi olduğuna göre Gaziantep Odalar Birliğinin personeli veya üyesi bulunduğunu kabule olanak yoktur. Zira üyesi bulunduğu kurulun personel yönetmeliğinin 9. maddesine göre kurul üyeleri için başka hizmet ve iş yasağı vardır. Bu nedenle ücretli personel olamaz. Diğer yandan Borsaya kayıtlı tacir olmadığına göre meslek komitelerinde de görevi olamaz. Şu hale göre anılan kişinin

TSE Organlar Yönetmeliğinin 5.maddesinin aradığı niteliği taşımadığı açıktır. Bu durumda anılan kişinin Genel Kurula iştiraki de yasa hükümlerine aykırıdır" denilmektedir.

Danıştay 12.Dairesinin kararında bu gerekçeler sıralandıktan sonra, "132 sayılı yasa hükümlerine ve bu yasaya dayalı yönetmelik hükümlerine aykırı olarak yapılan Genel Kurulun iptaline" karar verildiği açıklanmaktadır.

Öte yandan, TMMOB Başkanı Teoman Öztürk konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

"Bir dizi usulsüzlüğün yapıldığı TSE 1976 Genel Kurulu, Birliğimizin açtığı dava sonucu Danıştay'ca iptal edilmiştir. Ancak bugün 1976 Genel Kurulunda seçilen kişiler TSE Yönetim Kurulundadır ve devlet memuru olduğu halde kendisinin tacir olduğunu iddia eden Sadi Pehlivanoglu da TSE Yönetim Kurulu Başkanıdır. 1976 Genel Kurulunda, gelişmelerle, hız kazanan ve bir kamu kuruluşu olan TSE'nin sermayenin sözcüsü haline getirilmesine yönelik girişimin hukuğa aykırılığı belgelenmiştir.

Olayın gelişiminde ve davanın Danıştay'da sürdüğü günlerde, Başbakanlıkça öne sürülen, Sadi Pehlivanoglu'nun Yüksek Denetleme Kurulu üyesi olmasının, tacir statüsünde Odalar Birliği temsilcisi olarak Genel Kurula katılmasıyla çelişmediği iddiasının, hiçbir hukuki dayanağı olmadığı da ortaya çıkmıştır. Dava esnasında, TSE Mevzuat Grubu da, Genel Kurulun yasal olmadığı yolunda görüş belirtmiş ve daha sonra, Genel Kurula katılmasının hukuk dışılığı belgelenen Sadi Pehlivanoglu bizzat bu grubun başkanlığına getirilmiştir.

Anayasal bir kuruluş olan ve 60 bin mühendis ve mimarın temsilcisi olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, TSE'nin sermaye kesimlerinin çıkarlarını savunan bir kurum durumuna getirilmesine karşı, ülkenin ve halkın çıkarlarını gözetmen mücadelesini sürdürecektir, TSE'deki hukuk dışı durumun giderilmesi için her türlü yasal girişimde bulunacaktır."

HOCAMIZ TARIK ÖZKER'1 I YİTİRDİK

İTÜ Elektrik Fakültesi Devreler ve Sistemler Kürsüsünün kurucusu hocamız Tarık Özker'i 7 Eylül 1977 günü kaybettik. Tarık Özker tüm öğrencilerinin alışılmış öğrenci-öğretim üyesi ilişkilerinin çok üstünde derin bir sevgi ve saygı bağıyla bağlandıkları bir öğretici, değerli bir bilim adamı, bilinçli bir aydın, doğru bildiği yolda en küçük ödün vermeden mücadelesini sürdüren aydınlık bir insandı.

1919 yılında İstanbul'da doğan Prof.Dr. Tarık Özker 1944 yılında İstanbul Teknik Üniversitesinden (o zamanki adıyla Yüksek Mühendis Mektebinden) mezun oldu ve aynı okulda asistan olarak çalışmaya başladı. 1949 yılında ABD'de Illinois Üniversitesinde başladığı doktora çalışmasını 1951 yılında bitirdi. Doktora tezinin konusu "Dört uçlu çapraz ve basamak tipten devrelerin eşdeğerliği" idi. 1952 yılında İTÜ'ye dönen Özker, 1953'de doçent, 1958'de profesör oldu. 1945 yılında geçirdiği bir akciğer hastalığı sonucu bozulan sağlığına karşın insanüstü bir dinamizm örneği vererek güç koşullar altında bile çok değerli hizmetler yapabileceğini hepimize gösterdi.

Tarık Özker modern devre kuramı öğretiminin İTÜ'de (ve Türkiye'de) öncüsü oldu. Bir yandan devre analizi, devre sentezi ve enformasyon kuramı derslerini verirken öte yandan da İTÜ Elektrik Fakültesinin genel ders programlarının çağdaşlaşmasında önemli payı olan yoğun çabalar gösterdi. Devre kuramı konusunun ülkemizde bir bilim dalı olarak gelişmesi ve bugün ülkemizin bu konuda dünya ölçüsünde önemli bir yer tutar duruma gelmesi tek başına onun eseridir. ODTÜ'nün gelişme dönemlerinde devreler kuramı ko-

nusunun gelişmesinde ve bu konuda bilim adamları yetişmesindeki titiz ilgisi ve çabaları unutulamaz. Tarık Özker çeşitli ulusal ve uluslararası bilimsel kongrelere katılmış, yurt dışında araştırmalar yapmış, konferanslar vermişti. Son olarak 24 Ekimde İzmir'de toplanacak olan TBTA 6.Bilim Konferansına sunacağı "Aktif R Devrelerinin Sentezi" konulu bildirisini sunamadan aramızdan ayrıldı.

Prof.Dr. Tarık Özker Türk dilinin bilinçli bir savunucusu idi. Teknik dilimizin yabancı sözcüklerden arındırılması konusunda sürekli uğraş vermiştir. Uzmanlık alanında olduğu gibi genel düşün alanında da kavram kargaşasına hiç tahammülü yoktu. Onun derslerinde, öğrencileri, yalnız matematiğin çeşitli dallarında değil; mantığın, bilimsel düşüncenin temel konularında daha önce "öğrendiklerini" bu kez gerçekten öğrenirlerdi. Bir bilgi yığını biçiminde kafalara yerleştirilmiş kavramlar, ilişkiler ve gerçekler, onun derslerinde kesinlik ve açıklık kazanır, yerli yerine oturur, bir dizge oluşturmaya başladılar. Öğrencileriyle görülmemiş derecede yoğun bir iletişim ortamı kurmayı başardı. Derslerine katılımlı öğrencilerinin dışından da pek çok öğrenci katılırdı, öğretmek, anlatmak, en çapraşık konuları açık ve anlaşılır bir biçimde sergilemek Özker'in tutkusuydu. Bu nedenle alışılmışın üstünde, kendisini yıpratacak derecede çok ders verirdi. Buna karşılık özel okulların yaygınlaştığı dönemde "eğitim tüccarlığı"na hiç bir zaman yanaşmadı. Son gününe kadar her tür çıkardan uzak, temiz, mütevazı yaşamını sürdürdü. Evi tüm öğrencilerine hep açıktı.

Tarık Özker ilerici, açık düşünceli bir aydıındı. Sürekli okumak, sürekli öğrenmek onun bir başka tutkusuydu. Ülke so-

runlarıyla çok yakından ilgilenir, öğrencileriyle sürekli tartışır. Aydın kişiliği, 12 Martın zorba yönetimine rahatsız edilmesine yol açmıştır. Özker'in derslerinden sınıf geçmek kolay değildi, ezbercilik yada yüzeysel bilgiler geçerli olmazdı onun derslerinde çünkü. Düşün derbederliğine hiç tahammülü yoktu. Öğrencileriyle bir arkadaş gibi konuşur, tartışır, ama gerektiğinde de onları acımasızca eleştirirdi.

Eski bir öğrencisi, Zülfü Ak-yıldız, onun hakkında Dergimize şunları yazıyor: "Dilimizi çok iyi bilen, sözcükleri yerli yerinde kullanan, kitaplarında yada ders notlarında düşünce sistemiyle ilgili hatalara kesinlikle yer vermeyen bir bilim adamıydı... Tüm öğrencilerine düşünmeyi öğretmiştir diyebilirim. Terim, tanım, aksiyom, teorem, hüküm, hipotez... tüm bu kavramları biz ondan öğrendik. Bilimin ne olduğunu ondan öğrendik... Kendine güveni tam, ama aslında düşünce yönünden eksik yetişmiş bir Anadolu çocuğu idim. Bir tartışma sırasında kendisine 'daha önce anlattıklarınızla çelişiyorsunuz hocam' dedim. 'Kendi kendisiyle çelişmeyen insan ölmüş demektir' diyerek bir anda sesi kesti. Onun ders anlatma sistemini anlayabilmek için diyaloglu çok iyi bilmek gerekirdi..."

9 Eylül 1977 günü onu anmak üzere İTÜ Merkez binasında İTÜ'nün mensupları, öteki üniversitelerimizden meslektaşları, pek çok öğrencisi toplanmıştı, ülkenin çeşitli yörelerinden hatta yurt dışından gelen eski öğrencileri görülmüyordu. Rektör Nahit Kumbasar, Elektrik Fakültesi Dekanı Mehmet İnan, Devreler ve Sistemler Kürsüsünden Ahmet Dervişoğlu, ODTÜ Elektrik Bölümünden Mustafa Parlar onun çeşitli yönlerini anlattılar. Son olarak da öğrencileri adına Selçuk Esen, Tarık hocanın devrimci kişiliği üzerinde durdu, tüm öğrencilerinin ona duyduğu derin sevgi ve saygıyı dile getirdi.

Tarık hocanın aydınlık saçan günlerini unutmamak dileğiyle, tüm dürüst ve ilerici aydınlarımızın, üniversitemizin, bilim dünyamızın başı sağolsun.

Türkiye'nin en eski elektrik mühendislerinden H. HALET IŞIKPINAR ÖLDÜ

Bir süre önce geçirdiği trafik kazasından sonra hastaneyeye kaldırılan ve uzun süre tedavi altında tutulan üyemiz Hasan Halet Işıkpınar gösterilen bütün çabaya karşın 2 Eylül 1977'de hayata gözlerini yumdu.

7 Mayıs 1897'de İstanbul'da dünyaya gelen Işıkpınar, Robert Kolej Mühendislik Bölümünden 1916 yılında Elektrik Mühendisliği, 1922 yılında da Makina Mühendisliği diplomasını almıştı. 1923-1925 yılları arasında Robert Kolej'de Elektrik Mühendisliği Asistanı olarak çalışan H.Halet Işıkpınar, daha sonra 1928 yılında Massachusetts Institute of Technology adlı Amerikan yüksek öğrenim kurumundan master derecesi ile mezun olmuştu.

Işıkpınar daha sonra yurda döndü ve yaşamı boyunca proje mühendisi olarak serbest çalıştı. Bu uğraşısının yanı sıra birçok kitap ve makale yazdı. Kuruluşundan beri Odamıza ilgisini esirgemeyen üyemiz, birçok uluslararası kongrenin yanı sıra Odamız teknik kongrelerine de bildiriler sunmuştu.

Odamızın yayın organı Elektrik Mühendisi İğni'nin 1977 yılı yayın programını yaparken, Yayın Kurulumuz, sonbaharda çıkacak olan sayılardan birini "Dünyada ve Ülkemizde Elektrik Mühendisliği Tarihi" konusuna ayırmayı uygun görmüştü. Bu konuda, endüstrileşmiş ülkelere ilişkin birçok yabancı kaynak bulunabilmesine karşın, Türkiye ile ilgili hemen hiçbir kaynak bulunamıyordu.

Türkiye'ye elektrik ilk nasıl gelmişti? İlk telefon, ilk telsiz haberleşmesi nasıl yapılmıştı? Kurtuluş Savaşında telgrafın rolünün büyük olduğunu biliyorduk. Peki telgraf şebekesi nasıl ve kimin eliyle kurulmuştu?

Yayın Kurulumuzun aklına hemen H.Halet Işıkpınar geldi. Kendisine bir yazıyla başvurduk. Ama bir türlü yanıt alamıyorduk. Derken bir kaza geçirdiğini ama iyileşmekte olduğunu duyduk; hemen sonra bize hasta yatağından yazdığı şu mektubu yolladı:

"Benden Türkiye'mizin elektriklenme tarihçesini istemiştiniz. İlişik olarak 1902 yılından itibaren 1932 yılına kadar 30 yıllık devreyi kapsayan gelişmemizi belirten bir kitabımı takdim ediyorum.

Bir arkadaşımız bunu özetlerse vaktiyle çok emek verdiğim bu etüdlerimi lisanımıza kazandırmış oluruz.

Diğer taraftan 25/4/77 tarihinde Londra asfaltında bir otobüs kazasında yaralandım. Halen tedavi edilmekteyim. İnşallah yakında iyi olacağım. Bu müddetten sonra bana birkaç ay verirsiniz size 1932'den 1977'ye kadar geçirdiğimiz merhalelere ait topladığımız dokümanlardan ikinci bir makale hazırlıyabilirim.

Elimde olmayan bu gecikmeden dolayı özür diler bana gösterdiğiniz bu teveccühten dolayı hepinizi sevgi ve saygı ile kucaklarım."

Ne yazık ki değerli üyemiz, yazmayı vaadettiği bu ikinci makaleyi gönderemedi. Bu nedenle özel sayımız gecikecek. Ama Işıkpınar adı, ülkemizin elektrik mühendisliği tarihinde kendine yaraşan yeri aldı bile.

SEHA MERAY'I KAYBETTİK

SBF Devletler Hukuku Profesörü Türk Dil Kurumu Başkanı ve ODTÜ eski rektörü Prof.Seha Meray 12 Eylül 1977 günü aramızdan ayrıldı, ilerici bir aydın ve yazar olan Prof.Meray'ın bilimsel yapıtlarının yanı sıra, "İnsanca Yaşamak" ve "Su Başlarını Devler Tutmuş" adlı iki kitabı var.

MC'MN PAKETLERİ

Siyasal cinayetlerin giderek arttığı, terör ve saldırı eylemlerinin yoğunlaştığı bir dönemde Türkiye çok önemli ekonomik kararlara doğru gidiyor. 2.MC hükümetinin kurulmasıyla birlikte açıklanan bir dizi zam ve "istikrar tedbirleri" adı altında alınacağı söylenen ekonomik önlemler 2.MC'nin ekonomi politikasını yeni dönemde uzun vadeli bir strateji üzerine oturtacağını gösteriyor. Ekonominin sorunları üzerine, 1.MC döneminde olduğunun tersine uzun vadeli gözü kara önlemlerle gidilmek isteniyor. Emperyalizmin istekleri eksiksiz yerine getirilmek ve büyük sermayenin sorunlarının üstesinden böylece gelmek isteniyor. Büyük fiyat artışları ile birlikte işsizliği artıracak gelir bölüşümünü büyük ölçüde daha adaletsiz kılacak "paket tedbirler" in burjuvazi ile emekçi sınıflar arasındaki sürtüşmeyi keskinleştireceği bilindiği halde 2.MC büyük burjuvazi ve emperyalizm karşısında taahhütlerini herşeye rağmen yerine getirmeye kararlı görünüyor.

BURJUVAZİNİN İSTEKLERİ

2.MC hükümeti kurulur kurulmaz tekeli sermayenin çeşitli kuruluşları ekonomide alınması gereken önlemler konusunda önerilerini peşpeşe açıklamaya başladılar. Bunlardan Türk Sanayici ve İşadamları Derneği¹ nih (TÜSİAD) hazırladığı bir raporda, bugün ortaya çıkan darboğazın 25 yıldır çarpık gelişen bir ekonomik yapının ürünü olduğu belirtilirken, iç ekonomik politika konusunda siyasal iktidarın dikkati çekiyor ve sorunlara köklü ve işçi ve emekçi kitlelere karşı ödünsüz bir politikayla yaklaşılması gereğinin bulunduğu hatırlatılıyordu. TÜSİAD'ın raporunda döviz kaynaklarının tükenmiş olduğundan yakınırlırken 1977-yılı döviz açığının, en iyimser bir tahminle 1 milyar 250 milyon doları bulacağı belirtililiyordu. Raporun öneriler

bölümünde ise para arzının sınırlandırılması, faizin, döviz kurunun, temel mal ve hizmet fiyatlarının "gerçek ekonomik ölçülerle" saptanması yer almaktaydı. Raporun ileriye dönük perspektifi ise şöyle: "Türkiye bir kemer sıkma dönemine girmek durumundadır. Ülkede üretimin çok üstünde bir tüketim talebi ortaya çıkmaktadır. Bunu gidermek için gönüllü yada cebri tasarruf tedbirleri alınmalıdır. Bunun dışında gelirin satılmasına gücünü sınırlamak için faiz yükseltilmeli ve vergi tedbirleri alınmalıdır". Raporunda ayrıca KİT'lerin ürettiği malların fiyatlarının artırılması ve tarım ürünlerindeki taban fiyatlarının da düşük tutulması isteniyordu. TÜSİAD raporunun açıklanmasından kısa bir süre sonra bilindiği gibi 2.MC hükümeti tekel maddelerine % 100'e varan zam yaptı ve bunu diğer temel gereksinim maddelerini de içine alan zamlar izledi.

Sanayi Odaları Birliği ise "gittikçe daralan ekonomik çemberin kırılmasının" tüm toplum kesimlerini etkileyecek fedakârlıklarla çözülebileceği kanısında olduklarını belirtiyordu. Sanayi Odaları Birliği Başkanı geçtiğimiz ay içinde MC'nin başını ziyaret ediyor ve görüşlerini bir raporla sunuyordu. Raporun belli başlı noktalarından birisi de uluslararası finans kuruluşlarının kesilen kredi musluklarının açılmasında MC'ye düşen görevin hatırlatılmasıydı. Raporunda borçlanma konusunda Türkiye'nin artık geniş bir hareket alanına sahip olmadığı belirtiliyor ve şöyle devam ediliyordu: "Günlük ikili sınırlı çabalarla zaman ve itibar kaybetmeyip uluslararası kuruluşlarla görüşme masasına oturmalıdır. Bu kurumlar ancak belli şartlarla borç vermeye razı olurlar. Bu koşulları tartışmak ve kabul edilenlere uymanın ulusal onur ve bağımsızlıkla ilgisi yoktur. En büyük sorun bu kuruluşların isteyeceği

keşin olan, ücret politikasının yavaşlatılması ve kalkınma hızının düşürülmesi önerilerinden çıkacaktır. Bunun için bugünden ücret alan kesimler hazırlanmalıdır. Kalkınma atılımından fedakârlık edilemez".

Sermayenin değişik kesimleri benzer önerilerini hükümete muhtıralar biçiminde ilettiler. Tüm bu görüşlerden çıkan ortak sonuç, burjuvazinin ve onun siyasal iktidardaki temsilcilerinin sorumsuzluk ve beceriksizlik üzerine kurulu ekonomi politikalarının faturasının işçi ve emekçi kitlelerin sırtına daha ağır yükler bindirilerek ödeteleceğidir. Bunun için emekçi kitlelerden tasarruf beklenmekte ve yabancı finans kuruluşlarının istekleri hoşgörülmedir.

EMPERYALİZM DAYATIYOR

Büyük burjuvazinin temsilcilerine göre "1977 yılının ikinci yarısında Türk ekonomisinin temel sorunu döviz darboğazıdır. 1978 yılına geçerken döviz darboğazı aşılmamışsa ekonomi felce uğrar. O nedenle bu sorun her ne pahasına olursa olsun çözümlenmelidir". Sermaye kesimi sorumlusu olduğu bu sorunun çözümünde emperyalizmden yardım istiyor, emperyalizme ülkemizde yeni ayrıcalık ve sömür alanları açacak isteklerinin kabul edilmesinin ulusal bağımsızlık yada ulusal onurla ilgisi olmadığı belirtiliyor. Business Week ve Economist gibi yabancı sermayenin görüşlerini aksettiren dergiler Türkiye'nin ödemeler dengesinde büyük açıklar verdiğini ilan ediyorlar ve yabancı özel bankaların ödeme güçlüğü olan Türkiye'ye borç vermekten kaçındıklarını yazıyorlar.

Yerli burjuvaziye göre ise döviz darboğazını aşmanın tek yolu yabancı bankaların kredi musluklarının tekrar açılması. Bu noktada araya Uluslararası Para Fonu (IMF) giriyor. Sermaye basını IMF'yi geçerli ve başvurulacak son "çare" olarak kabul ettirmeye özen gösteriyor. Bu arada Batı Almanya'da çalışan işçilerimizden kesilen 4 milyar dolar tutarındaki sigorta primlerinin Türkiye'ye aktarılmasıyla ekonominin büyük ölçüde ferahlayacağı ve yabancılara avuç açmaktan kurtulu-

nabileceği Tercüman gazetesince dile getiriliyor. Ama bu Batı Almanya Hükümetince reddediliyor ve gerçekten son "çare" IMF'ye boyun eğmek oluyor. Yerli basına göre IMF kanalıyla sağlanabilecek 200 milyon dolar dolayındaki döviz miktarı çok az. Ancak Şİ çok iyi biliniyor: IMF, uluslararası tekellerin ve uluslararası finans kuruluşların geri kalmış ülkeler üzerindeki istek ve arzularının yerine getirilmesinde araya giren ve politik niteliği de olan bir baskı kuruluşu. Yerli burjuvazi bunu şöyle dile getiriyor: "Uluslararası kredi kuruluşlarının Türkiye'ye kredi vermek için IMF nezdinde Türkiye'nin kredi itibarının iade edildiğini görmek isteyecekleri doğaldır". Aslında IMF, emperyalist ülkelerin geri kalmış ülkeler üzerindeki emellerinin gerçekleştirilmesinde, "milli hislerin rencide" edilmesiyle bu ülkelere karşı doğabilecek "rahat-sızlıkların" önlenmesini sağlayan paravan bir kuruluştur.

131 ülkenin üye olduğu IMF coğrafi bölgeleri temsil eden 20 direktör yardımcısı tarafından yönetiliyor. Merkezi Washington'da olan bu örgütün birçok geri kalmış ülkeye verdiği ekonomik reçeteler bu ülkelerde büyük siyasal çalkantılara yol açabiliyor. Mısır'da kısa bir süre önce IMF'i memnun etmek için alınan ekonomik önlemler ülkede işçilerin geniş çapta gösterilerine yol açtı. Genel grevle başlayan bu gösteriler kanla bastırıldı. Ancak hükümet büyük ölçekli zam kararlarını geri almak zorunda kaldı. Peru'da ise hükümetin sert ekonomik önlemler almayı reddetmesi ülkede siyasal değişikliklere neden oldu. Son örnekleri ise Portekiz ve Türkiye'de verilmek isteniyor. Ülkemizde büyük burjuvazi IMF'nin onayladığı bir "istikrar önlemleri paketinin" en kısa zamanda uygulamaya konulmasını isterken, ABD'de yayınlanan tekellerin etkili sözcüsü International Reports Dergisi, "zorlayıcı önlemler alınmazsa Türk ekonomisinin bir yılda iflas etmeye mahkum" olduğu görüşünü öne sürüyordu. Dergiye göre Türkiye'nin para sağlayabileceği tek kaynak Uluslararası Para Fonu (IMF) idi.

IMF'nin ÖNERİLERİ

IMF daha seçimlerden önce 1958 yılındaki "ekonomik önlemler paketine" denk bir öneri demeti hazırladı. 2MC hükümetinin kurulmasıyla IMF temsilcilerinin yeni önerilerle Türkiye'ye gelecekleri açıklandı. Bu öneriler Eylül ayında yapılan karşılıklı görüşmelerde ele alındı. IMF'nin istekleri başlıca üç noktada toplanıyor. Birincisi fiyat ve ücret artışlarının dondurulması, ikincisi yeni kaynak yaratmak ve gelir dağılımı açısından ek vergilerin getirilmesi ve kredi sisteminin düzenlenmesi, üçüncüsü ise devalüasyondur. Türkiye'nin bu aşamada IMF ile "Stand-By" olarak anılan bir anlaşma imzalayacağı belirtiliyor. Dış ödemeler dengesi bozuk ülkelerle yapılan bu anlaşmanın benzerleri Türkiye'de 1959 ve 1970 yıllarında yapılmıştı. Bu anlaşma imzalanırsa Türkiye ekonomik denge diye anılan bir ekonomi politikası izleyecek. Bu politika ile ekonomide belli bir durgunluk sağlanacak, ücretler dondurulacak, yatırımlar kısıllanacak ve kalkınma hızı düşürülecektir. Ancak bu noktaya kalkınma atılımı duramaz diyerek büyük sermaye karşı çıkmaktadır.

Aynı politikaya göre Merkez Bankasının açık finansmanına son verilecek, yani para basılması önlenerek ve enflasyon hızı düşürülecektir. Türk parasının değerinin yüksek olduğu görüşüyle % 15 ile Z 45 oranında devalüasyon yapılacaktır.

2.MC BÜYÜK BURJUVAZİ VE EMPERYALİZMİN İSTEKLERİNİ UYGUN PAKETLERLE YERİNE GETİRİYOR

Kimi çevrelerce abartılarak umut bağlanan koalisyon içi çekişmelere karşın, 2MC hükümeti gerek hükümet protokolünde gerekse de uygulamaya döktüğü "istikrar tedbirleri paketi" ve arkasından da "İslahat tedbirleri paketi"lerinde yer alan ekonomik önlemleriyle kimden yana olduğunu gizlemiyor. Sermaye çevrelerinin, kararların en kısa zamanda açıklanmasını isteyen raporlarına hükümetçe verilen yanıt ise bu konuda ne kadar titiz davranıldığının göstergesiydi. Başbakan

bu konuda: "Her türlü güçlüğü yenecek ve engelleri aşacak bir seri tedbiri yakından takip ederek cesaretle uygulamaya koyacağız. Fiyat istikrarının sağlanması için, para, kredi, maliye ve dış ekonomik ilişkiler politikalarının gerektirdiği zincirleme tedbirler uygulanacaktır" diyordu.

2MC hükümeti taban fiyatları konusunda TÜSİAD raporuna uygun bir destekleme politikasını uygulamaya koydu. Tekel maddeleri ile süren zam furçasının da henüz hızı kesilmiş değil.

IMF'nin önerdiği oranda büyük bir devalüasyonun yapılması ise koalisyon ortakları arasında yalnızca uygulama biçimi açısından tartışma konusu oldu. Bu arada bir "raslantı" eseri, IMF'nin devalüasyon uzmanı Mr.Sturc Pamukkale'de Merkez Bankası Başkanı ile tatil yaparken Maliye Bakanlığı Türk Lirasının % 10 devalüe edildiğini bildirdi. Ertəsi gün Maliye Bakanının Washington'a Dünya Bankası ve IMF yöneticileri ile pazarlık masasına oturmak üzere yola çıkması da herhalde bir raslantı olsa gerektili.

Bu arada, ekonominin batağa saplandığı yada savaş günlerinin zorluklarını göğüslemek gerektiği dönemlerde başvuru olan "Milli Konuma Kanunu" gündeme getiriliyordu. Bu kanun çerçevesinde hem fiyatların, hemde ücretlerin dondurulması, arz ve talebin kontrol altına alınması planlanıyordu.

MHP'ye yakın bazı çevrelerin, özellikle gıda maddelerine karşı talebin hızla arttığını, oysa üretimin bu talebi karşılayamadığını, dolayısıyla ücretlerin de dondurulması ve talebin bir ölçüde azaltılması gerektiğini ısrarla savunduklarını öne sürülüyordu. Bu çevreler, İngiltere'de işçilerin ücret taleplerinin, sendikalar ve hükümet arasındaki anlaşmayla sınırlandırılmasını örnek gösteriyorlardı. Bu yoldan yada benzeri bir kanunla özel imalat sanayinin sorunlarına yardımcı olunmaya çalışılıyordu. Geçmişteki uygulamadan da ileri boyutlarda özel kesime ucuz girdi ve işgücü sağlamak, istikrar adı altında özel kesimin ürünlerinin kârlı satışını güvence altına almak amacıyla

yönelik olan "Milli Koruma Kanunu" ile ilgili çalışmalar yürütülürken bir yandan da "Bakanlıklararası Ekonomik Kurul" aralıksız toplanıyor, KİT'lerin ürettiği mal ve hizmetlere getirilecek yeni zamların saptanması işiyle uğraşıyordu.

Tüm bu ve benzeri önlemlerin IMF'nin bilgi ve istekleri doğrultusunda, açık yada kapalı bir pazarlık sonucunda alındığını düşünmek için yeterli nedenler vardır. Emperyalist odakların MC iktidarını bu bunalımından kurtarmak için fazla tereddüt edeceği de düşünülemez. Gerçekten de IMF temsilcilerinin Eylül ayı toplantısına 2.MC hükümetince çağrıldıkları ve bu çağrının derhal kabul edildiği biliniyor. Bu arada yerli basının IMF'nin girişimini şirin gösterecek yayınları aralıksız sürüyor. Büyük tirajlı bir sermaye gazetesinin başyazısında, Para Fonunun uluslararası bağımsız bir kuruluş olduğu, İngiltere ve İtalya gibi gelişmiş ülkelerin de bu fondan zaman zaman imdat istedikleri, Peru, Zaire gibi yoksul ülkelerle aynı düzeyde düşmenin bu nedenle pek "onur kırıcı" olmadığı görüşü yer alıyordu.

"İSTİKRAR PAKETİ" "İSLAHAT PAKETİ" DERKEN ŞİMDİ DE POLİSİYE PAKETLER

2.MC hükümeti ekonomik alanda "istikrar paketi" adı altında emekçi kitleler sırtına yüklenen ekonomik önlemleri almayı sürdürürken geniş halk yığınları üzerindeki baskı, yıldırma ve terör eylemleri de kana bulanarak hızla tırmanıyor. 2.MC bu dönemde çalışanların ekonomik ve demokratik hak ve çıkarlarının yok edilmesine yönelik ekonomi politikasını "polisliye tedbir paketleriyle" rahatça yürütmeyi şimdiden planlıyor. Anarşiyle mücadele adı altında yoğunlaştırılan operasyonları iyimserlik ve iyiniyetle karşılamak mümkün değil. Faşist ideolojiyi benimseyen bir siyasal hareketin barış çağrılarını altın da gelişen polis devleti kurma yolundaki girişimler ilerici demokrat kamuoyunun bu konu üzerine daha dikkatle eğilmelerini gerektiriyor. Devlet aygıtının alabildiğine faşistleştirildiği ve gericileştirildiği şu dönem-

de faşist demagojinin yaptığı barış çağrılarının arkasında devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı diye adlandırılan güçlere artık fazlaca gerek kalmadığı izlenimi de yatıyor. Son günlerde ilerici ve demokrat kişi ve örgütlere doğrudan polisliye baskınlar düzenleniyor, mahkeme izni olmadan evler aranıyor, yasak kitap bulundurduğu gerekçesiyle ilerici kişiler evlerinden toplanıyor. Faşist saldırganların, katillerin rahatça kol gezdiği bir ortamda alınan bu tür önlemlerin yalnızca ilerici kesimi yıldırma amaçlı olduğu gözden kaçmıyor. Bu arada özellikle Ankara, İstanbul ve İzmir gibi büyük kentlerde ancak sıkıyönetim dönemlerinde raslanan polisliye uygulamalara raslanıyor. Trafik düzenini düzeltmek bahanesiyle pilot bölgeler seçiliyor, özellikle halkın yoğun olarak bulunduğu "pilot yörelerde" çok sayıda polis ve polis aracı varlığı bulundurulmakla polis gücü ve otoritesi duyurulmak isteniyor. Bu arada trafik kurallarına aykırı davranışları gerekçesiyle dayak yiyen, küfür ve saldırılara hedef olanların sayısı hergün artıyor. Vermediği oylarla 2.MC hükümetine şamar vuran işçi ve emekçi kitlelerin yoğun bulunduğu gecekondu mahalleleri kanlı terörün çemberine alınıyor. İstanbul'da 2 Eylül günü kan dökülerek yürütülen yıldırma eylemi örneklerden biridir. Örnektepe yakınlarındaki gecekondu bölgesine otomatik silahlar ve panzerlerle yapılan bir saldırı 6 kişinin ölümüyle sonuçlandı. Olayların gerekçesi barınma özgürlüğü bile olmayan yoksul emekçi halkın kendi yaptıkları konutları terketmek istememesiydi. Olaylara tanık olanların söylediğine göre hareketin içinde bozkurt rozetli siviller de yer aldılar. Ankara'da "Tuzluca"yı gecekondu bölgesinde oturan ana-babaların çoğu da çocuklarının sık sık polis işkencesinden geçtiğini söylüyorlar, faşist komandoların ihbarlarıyla evlerden toplanan çocuklarından kaygı duyuyorlar. Bu arada polisin anarşiye karşı mücadelede güçsüz kaldığı savıyla yeni ve modern silahlarla donatılması, 10 bin kişilik yeni polis kadrosu açılması, polis vazife ve selahiyet kanununun değiştirilmesi de "paketleniyor".

İSTİKRAR ADINA GETİRİLECEK ÖNLEMLERİN FATURASINI ZAMLARLA BİRLİKTE YİNE DAR VE SABİT GELİRLİ ÖDEYECEK

Gerek büyük sermayenin gerek bağlı bulunduğu emperyalizmin, ekonominin temel sorunlarının çözülmesi konusunda birleştikleri nokta kemerlerin sıkılması politikasıdır. Ücretlerin dondurulması, temel gereksinim maddelerine önemli oranlarda zam yapılması ve yüksek oranda bir devalüasyona gidilmesi biçiminde somutlaşan bu politikanın tüm yükünün emeğini satarak yaşamını sürdüren ücretli kesime yıkılacağı açık. Temel mal ve hizmetlere yapılan zamlar şimdiden birbirini izliyor. Memur maaşlarında zaten yeterli olan artışların iyiden iyine durdurulması, işçi ücretlerinin ise toplu sözleşmelerin askıya alınmasıyla dondurulması gündeme geliyor. Bu arada KİT'lerde çalışan 250 bin memurun 3 yıl süreyle ikramiye alamamasına neden olacak bir yasa hükmü 24 Ağustos tarihinde yürürlüğe girdi. Memurların ikramiye alabilmeleri, 2102 sayılı yasa ya bir hüküm getirilerek KİT'lerin bilanço ve netice hesaplarının TBMM'ce onaylanması koşuluna bağlandı. 1974 yılına ilişkin bilanço ve netice hesaplarının ancak bu yıl TBMM'ce onaylandığı gözönüne alınırsa 1978 yılına ilişkin memur ikramiyelerinin ödenmesi yasalara sınırlanarak en iyimser bir tahminle 1981 yılına ertelenmiş olacak. 2.MC'nin büyük burjuvazi ve emperyalizme dayanarak önümüzdeki günlerde gözü kara bir ekonomik politika izleyeceği ortaya çıkıyor. Bu ekonomik politikanın çok önemli ekonomik sonuçları olacağı gibi politik ve sınıfsal önemi de yadsınamaz. 2.MC'nin, uygulayacağı bu politikanın doğuracağı ekonomik sonuçlar ile çökeceğini ummak yada buna bel bağlamak işçi ve emekçi kitleler açısından büyük bir yanlışlık olur. Önümüzdeki dönemde faşizmin tırmanışının işçi ve emekçi kitlelerin ekonomik, demokratik ve sosyal haklarının gaspedilmesine yönelik ekonomik ve polisliye tedbirlere dayandırılacağı açık. Bu nedenle tüm ilerici demokratik kitle örgütlerinin daha titizlikle buldukları mevzileri koruması, ekonomik ve demokratik haklarından bir adım bile geri gitmemesi faşizme karşı mücadelede daha bir önem kazanıyor.